

[Strøm.]

om Fradrag til disse Naturalydelse, er rimelige.

Flertallet mener, at det for den unge maa have den største Værdi at holde sin Arbejdstræning ved lige eller maaske faa en Træning i at bruge forskelligt Arbejdsværktøj, som før muligvis var ukendt for ham, men som maaske netop giver ham den Færdighed, der er nødvendig for at opnaa Beskæftigelse i Erhvervslivet, ligesom Flertallet ogsaa mener, at den arbejdstekniske Undervisning har en ikke ringe Værdi og kan komme vedkommende til gode senere i Livet. Flertallet vil derfor ogsaa regne med, at de unge vil benytte deres Ret til, saa snart de staar i en Ledighedsperiode, at søge disse arbejdstekniske Ungdomsskoler, men Flertallet mener det heller ikke urimeligt, at de unge, der har en længere Ledighed, og som ikke selv søger Kursus, kan henvises, naar de har naaet den i Lovforslaget fastsatte Ledighed. Det Arbejde og den Undervisning, der gives, er jo beregnet til at give de unge noget, der er mere værdifuldt for dem end Arbejdsløsheden. Spørgsmaalet er da, om de arbejdstekniske Ungdomsskoler er i Stand hertil. Det mener Flertallet, det mener da for Resten ogsaa det ærede Medlem Hr. Karlsson, et af Mindretallets Medlemmer — det ærede Medlem Hr. Karlsson er som Medlem af Ungdomsskommissionen gaaet ind for Kommissionens Indstilling, naar bortses fra Henvisningsreglerne —, og det mener ogsaa langt den overvejende Del af de unge, naar de først er kommet ud paa Skolerne. Kommunisternes Ændringsforslag kritiserer da heller ikke Værdien af det, der kan gives de unge under Opholdet paa de arbejdstekniske Ungdomsskoler; Ændringsforslaget tilsigter kun at fjerne den tvungne Henvisning, som jeg har omtalt. Mindretallet indrømmer, at der i Lovforslaget er foretaget Forbedringer, endda betydelige Forbedringer, i Forhold til bestaaende Lovgivning. Naar der altsaa er Enighed om, at et Kursus paa disse Skoler kan være til Gavn for de unge, ja, saa er det, Flertallet mener det rimeligt, at der kan finde en Henvisning Sted, hvis Arbejdsløshedsperioden har naaet en vis Længde. Man kan vel ogsaa mene, at netop de unge, der har en længere Ledighed, trænger til den Haandsrækning, som disse Kursus er, til den arbejdsløse Ungdom.

I den Forbindelse vil jeg gerne understrege, at lige saa vel som de unge ønsker Arbejde i det normale Erhvervsliv, lige saa vel ønsker Flertallet, at alle gode Kræfter sættes ind for at skaffe dem dette, og det er

ikke Meningen, at unge, der kan faa Arbejde eller kan henvises til Arbejde i Erhvervslivet, skal henvises til hverken den ene eller den anden Foranstaltning af den Art, der nævnes i Lovforslaget. Det, der er Tale om, er i Arbejdsløshedsperioder at give de unge en Træning og Undervisning, eventuelt Opkøling og Omskøling, der kan komme dem til gode og helst føre dem over i Erhvervslivet. Men Flertallet har ogsaa Opmærksomheden henvendt paa, at de i Loven fastsatte Henvisningsregler maaske ikke vil vise sig hensigtsmæssige i det lange Løb. Derfor er der i Lovforslaget fastsat Bestemmelser om, at hvis det Ungdomsudvalg, der i Henhold til Lovforslaget skal nedsættes, finder det rigtigt, kan dette Udvalg indstille til Ministeren at ændre Vilkaarene for Henvisningen.

I det kommunistiske Mindretals Betænkning er anført den Betragtning, at denne Tvangsforanstaltning for unge Arbejdere hidtil har indgivet et utiltalende, fremmedartet Indtryk. Jeg ved ikke, hvem det er, den har gjort dette Indtryk paa. Jeg ved, at der allerede i de første Aar af 30erne oprettedes Ungdomslejre af Kommunerne rundt i Landet; Esbjerg Kommune oprettede Snejsgaard ved Ribe, Aalborg Vit-skøl ved Ranum, København Karsemose ved Frederiksværk, og jeg ved, at Kirkens Korshær oprettede Grove Hedegaard — for bare at nævne nogle af de første. De Folk, der gjorde dette Arbejde, gjorde det, fordi de saa, at der laa en Opgave i at hjælpe den arbejdsløse Ungdom, og de Folk, der paatog sig Arbejdet, Forstandere, Lærere og Arbejdsledere, var gode danske Kvinder og Mænd, der saa sandelig ikke ønskede at paaføre dansk Ungdom noget fremmedartet, men som ønskede at give den en Haandsrækning i en for den vanskelig Periode. Den Linie er holdt, ogsaa da Staten overtog Arbejdet, og jeg skylder ogsaa de unge, der har været paa Lejrene, at sige, at ingen mere end de har følt sig som Danske, og at de vilde have afvist ethvert Forsøg paa at paaføre dem noget fremmedartet.

I Anledning af, at et andet Mindretal, det ærede Medlem Hr. Poul Sørensen, i Betænkningen har ønsket at tage Forbehold over for arbejdstekniske Ungdomsskoler, vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger.

Det kunde vel tænkes, at vi i det Ungdomsudvalg, der er nedsat i Henhold til bestaaende Lovgivning, og hvori der er Repræsentanter for Partierne her i Rigsdagen, ser mere i det Arbejde, der foregaar paa disse arbejdstekniske Skoler, end det maaske berettiger os til; det kan være, at